

[Anker Jørgensen]

det var muligt at holde en vækstrate på 2,2 pct. Og så vil jeg også sige, at det er utrolig dårligt, at det ikke er lykkedes den konservative regering at få mere end 2,6 pct. ud af det i den relativt gode konjunktur, måske endda i perioder højkonjunktur, der har været i perioden efter.

Det er vigtigt at sige, synes jeg, at når man snakker om væksten, så er det meget mere relevant at spørge: Hvad er væksten nu, og hvad er væksten ude i det Europa, som vi er en del af? Så vidt jeg har fattet det, ligger væksten i snit i alle de europæiske lande eller i hvert fald i EF-landene et sted omkring 3½ pct. Men i Danmark, fortæller statsministeren her, er den 1-1½ pct. Jamen det er da dårligt, at man på den baggrund, at der er en god konjunktur, ikke kan følge med, at vi er nogle sinker, at vi ligger i bunden.

Og så er det endda sådan, at Nationalbanken gør opmærksom på, at der er risiko for, at væksten ikke bliver 1½ pct., men måske et sted imellem ½ og 1 pct. Det er dårlige resultater, statsministeren kan opvise, til trods for en god baggrund.

Så er der det med arbejdsløsheden. Arbejdsløsheden i 1980'erne og nu er faktisk for opadgående og har været det i det sidste års tid, mens den i hele EF-området tværtimod er gået ned. Altså igen en direkte kontrast til den europæiske eller internationale – i hvert fald den europæiske – konjunktur. EF-arbejdsløsheden går ned, Danmarksarbejdsløsheden går op.

Det skal også ses, hr. statsminister, i det perspektiv, at alle de økonomiske metoder, statsministeren har anvendt, har været nedskæringer, nedskæringer og sociale forringelser. Og det har bevirket, hr. statsminister, at man har brugt metoder, der er asociale, og så har man alligevel ikke løst problemerne. Man har oven i købet løst dem dårligere til trods for en højkonjunktur.

Det er for dårligt, hr. statsminister, og det er især for dårligt at argumentere, som statsministeren har gjort.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil blot sige noget ganske kort. Det, jeg nævnte i mit svar, og som hr. Anker Jørgensen nu er så oprørt over, drejer sig om følgende: Jeg har ikke talt om væksten i Danmark. Det, vi diskuterede, var den internationale konjunktur, dvs. hvordan væksten er ude omkring. Det er jo vore arbejdsvilkår. Og dér nævnte jeg så det tal,

som hr. Anker Jørgensen ganske rigtigt forestiller sig at jeg har fået af den samme økonomiske rådgiver i Statsministeriet, som i sin tid mange-årigt var til rådighed for hr. Anker Jørgensen.

I 1972-82 steg bruttonationalprodukterne i faste priser i EF med gennemsnitlig 2,2 pct. om året. Og i 1982-89 var den gennemsnitlige årlige stigning i EF på 2,6 pct., altså ikke i Danmark, men i EF, den internationale konjunktur, som afspejler vore afsætningsmuligheder.

Og så er det, at jeg siger: Ja, det kan da diskuteres, men forskellen mellem 2,6 og 2,2 pct. er jo ikke ret stor. Det er jo ikke forskellen på en forrygende højkonjunktur og en international krise. Det var det, jeg sagde, så hr. Anker Jørgensens indlæg byggede altså på en misforståelse.

Det gør mig selvfølgelig ondt, når hr. Anker Jørgensen kalder min fremstilling for uhæderlig. Det er en overordentlig værdifuld trøst for mig, at denne karakteristik bygger på en misforståelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 44 af Connie Hedegaard (KF), Ivar Hansen (V) og Marianne Jelved (RV) (se foran)

vedtoges med 74 stemmer (KF, V, FP, RV, KRF, Steenholdt (Grønl.) og Hugo Holm (UP)) mod 20 (SF); 49 (S og CD) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 45 af Gert Petersen (SF) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 46 af Mimi Jakobsen (CD) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 1. juni 1990, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 18.58